

За мнимополезны и мнимовредны животны.

Ный имама за голѣмж часть отъ животны-тѣ погрѣшены мысли. Тѣзи мысли сж ни прѣминяли отъ родители-тѣ и дѣдовцы-тѣ ни. Безъ да укоряваме прѣдишны-тѣ врѣмена, ный ще кажемъ, че тогавашны-тѣ мысли сж повече-то погрѣшены. Тогава чловѣческыя умъ не былъ до толкози изострень, колко-то днѣсь, и зарадъ това не можемъ да испытва на дълбоко сѣкж работж и да олава истинж-тж на сѣко нѣщо. Тогава хора-та мысляли за сѣко нѣщо, какво-то имъ са показвало отъ пръвъ погледъ: по-нататъкъ не испытвали. Че първыя погледъ може да ны лже, че съ погледъ само не са разбира и познава едно нѣщо, за това прѣдишны-тѣ хора не сж мыслили.

Какво-то за сичко, тѣй и за животны-тѣ прѣдишны-тѣ хора сж мыслили отгорѣ-отгорѣ. Ако са е показвало животно-то хубаво на гледъ, наричали го полезно и го запазвали. Ако ли са е показвало грозно, нечисто и студено на видъ, наричали го бесполезно, вредно и го истребвали.

Днѣсь хора-та испытвать еднж работж отъ сѣкждѣ и само тогава наричатъ таж работж добрж или лошвж. Само по корж-тж не са лжжжтъ. Много нѣща, кои-то напрѣдъ сж са